

Ne viss, ko mēs
gribam, ir tas, ko
mums vajag...
arī izglītībā.

Zanda Rubene

LU profesore

ŠO MĒS JAU ZINĀJĀM IEPRIEKŠ

Pārmaiņas ir
permanents
laikmeta
stāvoklis.

Bērni, kas
piedzima šogad,
visticamāk dzīvos
arī 22. gs.

Tās profesijas, kurās
lielākā daļa no viņiem
strādās, nav vēl
zināmas.

Domājot par nākotni, skolā jāiemācās
4K: kritiskā domāšana, kreativitāte,
komunikācija un kooperācija. *(Harari, 2018)*

PAR KRĪZI

Krīze ir
dramatiska un
atraktīva.

Krīze pamato
un attaisno
reformas.

Krīze “atver”
nākotnes
vīzijas.

Krīze kādam vai
kādiem ļauj kļūt
vai vismaz
izskatīties pēc
glābējiem.

(Hemetsberger; Keštere)

Krīze
leģitimizē
pārmaiņas.

Krīze ir normāls
pilsoniskās
sabiedrības
attīstības
stāvoklis.

(Marx)

PAR KRĪZĒM IZGLĪTĪBĀ

Tradicionāli sabiedrība liek izglītībai **uzņemties atbildību un risināt tās problēmas, kas veidojušās ārpus tās.**

(Daniel Trohler)

Krīzes koncepts izglītībā ir **sens un ļoti populārs.**

Krīze sabiedrībā **veicina reformas izglītībā.**

Pedagoģiskās inovācijas tradicionāli netiek līdzī zinātnes un tehnoloģiju inovācijām – tās reaktīvas, nevis proaktīvas.

Vai aktuālā krīze mainīs reformu, kas aizsākta pirms tās?

Kādas ir iespējamās prognozes turpmākajiem rīcības scenārijiem izglītībā?

NIB skolotāju aptauja par attālinātajām mācībām liecināja, ka:

Tika secināts, ka jārada apstākļi elastīgai rīcībai, piemēram, jānojauc mācību gada robežas vai jāatmet dažādus kvantitatīvus kritērijus kā mērauklu (klašu un skolu izmēri u.c.).

Caurviju prasmes izrādījās noderīgākās, nekā mēs bijām domājuši.

Mainījās mūsu uzskati par pieklājību tiešsaistes un bezsaistes komunikācijā.

Tehniskās prasmes tika būtiski papildinātas.

Mainījās skolotāju **savstarpējās sadarbības novērtējums.**

Respondenti arī uzskata, ka **jāpārskata nākotnes izglītības vīzija.**

Valsts pētījumu projekts

“Dzīve ar COVID-19: Novērtējums par koronavīrusa izraisītās krīzes pārvarēšanu Latvijā un priekšlikumi sabiedrības noturībai nākotnē”

Vai COVID-19 krīze veicināja
izglītības digitālo transformāciju?

84,9% pedagogu uzskata,
ka esošā situācija ir
grūdiens pārmaiņām

52,1% respondentu piekrīt
apgalvojumam, ka
attālinātās mācības atklāja
gan spēcīgās, gan vājās
vietas izglītības sistēmā.

Vai kompetences, ko ieguvām
krīzes laikā, būs ilgspējīgas?

VAI ESAM SASNIEGUŠI IZGLĪTĪBAS DIGITALIZĀCIJAS TREŠO LĪMENI?

**Digitālās
tehnoloģijas**
kā materiālā
resursa
pieejamība
skolā

**Tehnoloģiju
izmantošana
mācību**
procesā –
tehniskās
prasmes visiem

**Tehnoloģiju
bagātināta
mācīšanās** –
aktīva, multi-
modāla un
kombinēta
(blended)

KAS NOTIKS AR SKOLU KĀ INSTITŪCIJU?

Konservatīvais scenārijs:

saglabājas **orientācija uz pagātņi**, palielinās plaisa starp skolu un sabiedrību, palielinās birokrātiskais slogs, pieaug konkurence un nevienlīdzība.

Transformatīvais scenārijs:

orientācija uz nākotni, uz skolēna individuālajām un sociālajām vajadzībām, skola kā kopienas (tiešsaistes /bezsaistes) centrs.

Skolas erozijas scenārijs:

mainās skolas kā institūcijas nozīmība sabiedrībai, transformācija no vietas (*place*) un telpas (*space*) izpratni, fundamentāla skolotāja un skolēnu sadarbības formu maiņa.

PĀRDOMĀM

Ja ir iestājusies krīze, teoretizēšana par izglītību beidzas.

Krīžu laikā aktuāla kļūst prakse.

(Kestere)

Reformu mērķis – ar efektīviem, ātriem un neērtiem paņēmieniem pārmainīt “nekam nederīgo tagadni”.

Reformatoru kopīgā pārlicība visos laikos: ja mēs izmantosim izglītību, sabiedrība nonāks pie labākas dzīves un katrs indivīds – pie labākām iespējām.

“Skolu iespējams mainīt tikai tad, ja maiņās visa sabiedrība.” *(Labaree)*